

УДК 343.9:351.74(4-11)

Т. Є. Дунаєва, кандидат юридичних наук, науковий співробітник сектору дослідження проблем міжнародного співробітництва у сфері боротьби зі злочинністю Науково-дослідного інституту вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України, м. Харків

ПИТАННЯ ПОБУДОВИ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІЇ У НОВИХ КРАЇНАХ-ЧЛЕНАХ ЄС

Стаття присвячена деяким питанням побудови та функціонування органів кримінальної юстиції у нових країнах-членах ЄС.

Ключові слова: побудова, корупція, органи кримінальної юстиції, прокуратура, правоохоронні органи, поліція, повноваження органів кримінальної юстиції.

Проблема функціонування органів кримінальної юстиції набуває дедалі більшої актуальності у загальному процесі демократизації суспільства та держави.

Окремим науковим і прикладним проблемам функціонування органів кримінальної юстиції приділялась певна увага у роботах зарубіжних і вітчизняних вчених: О. М. Бандурки, В. І. Борисова, Ф. Вільямса, А. В. Губанової, В. С. Зеленецького, О. Г. Кальмана, М. І. Мельника, С. С. Мірошніченка, А. Й. Осетинського, О. С. Проневича, О. В. Сердюка, М. І. Сірого, В. В. Сташиса, В. Я. Тація, В. І. Шакуна, О. Ю. Шостко, О. Н. Ярмиша та інших учених.

Необхідність реформування органів кримінальної юстиції виходить із міжнародних обов'язків України, в першу чергу, із членства у Раді Європи¹.

¹ Див.: Дунаєва Т. Є. Європейський досвід реформування судових та правоохоронних органів / Т. Є. Дунаєва // Питання боротьби зі злочинністю : зб. наук. пр. – Вип. 20. – Х. : Право, 2010. – С. 226; Петриченко О. Реформированию – системный подход / Олег Петриченко // Юрид. практика. – 2008. – 23 дек. (№ 52–53 (574–575)). – С. 17; Сирый Н. Проект УПК: назад в будущее? [Электронный ресурс] / Николай Сирый // Юрид. практика. – 2005. – 20 дек. (№ 51). – Режим доступа к газ.: <http://www.yurpractika.com/article.php?id=10005497>.

У прийнятій Концепції реформування кримінальної юстиції України¹ вперше визначено поняття «система кримінальної юстиції». У країнах-членах ЄС у систему кримінальної юстиції входять поліція, суди, державні обвинувачі, державні захисники, органи виконання покарань, органи пробації.

У країнах Європи органи кримінальної юстиції мають різну структуру, повноваження та порядок підпорядкованості, тому що побудова системи державних органів, у тому числі кримінальної юстиції, є суверенною справою кожної країни. Про це свідчить досвід окремих європейських країн, які відповідно до вимог Євросоюзу реформують системи органів кримінальної юстиції з урахуванням національних особливостей².

Необхідність реформ системи органів кримінальної юстиції впливає також із міжнародних зобов'язань України, у першу чергу, в рамках членства у Раді Європи. Україна має виконувати низку рішень та рекомендацій цієї організації, які стосуються як індивідуального виконання Україною своїх зобов'язань, так й універсальних вимог щодо системи органів кримінальної юстиції країн-членів³.

Крім того, необхідність реформування системи органів кримінальної юстиції відповідно до міжнародних стандартів впливає з міжнародних конвенцій та угод, до яких приєдналась Україна, зо-

---

¹ Концепція реформування кримінальної юстиції в Україні [Електронний ресурс] : затв. Указом Президента України від 08.04.2008 р. № 311/2008 // Президент України Віктор Ющенко : офіц. інтернет-представництво. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/7703.html>. – Заголовок з екрана.

² Шишолін П. А. Бачення концепцій реформування правоохоронних органів / П. А. Шишолін // Реформування системи правоохоронних органів України та міжнародний досвід трансформації поліції в країнах Центральної та Східної Європи: матеріали міжнар. круглого столу (м. Київ, 14 жовт. 2005 р.) / Нац. Ін-т пробл. міжнар. безпеки при Раді нац. безпеки і оборони України; за заг. ред. О. С. Бодрука. – К. : НІПМБ, 2006. – С. 36–39.

³ Див.: Висновок № 190 (1995) ПАРЄ щодо заявки України на вступ до Ради Європи, Рекомендація Парламентської асамблеї Ради Європи 1402 (1999) «Контроль внутрішніх служб безпеки в країнах-членах Ради Європи», 1713 (2005) «Про демократичний нагляд над сектором безпеки в країнах-членах», Рекомендація Res (2000) 19 Комітету міністрів Ради Європи «Роль прокуратури в системі кримінального правосуддя», Резолюція 1466 (2005) ПАРЄ «Про виконання обов'язків та зобов'язань Україною» (п. 13), Резолюція 1549 (2007) ПАРЄ «Функціонування демократичних інституцій в Україні» (пункти 15.5, 15.6).

крема, щодо боротьби з корупцією, міжнародною злочинністю, відмиванням «брудних» грошей, легалізацією доходів, одержаних злочинним шляхом, тощо. Так, Л. А. Луць пропонує створити узгоджені проекти нормативно-правових приписів, які б відповідали правовим стандартам ЄС і не завдавали шкоди правовій системі (нормативній її частині) України¹.

Видається особливо слушною позиція, висловлена В. Муравйовим із приводу того, що існує багато невизначеностей щодо встановлення точного змісту актів ЄС, з якими потрібно гармонізувати українське законодавство. Як вважає вчений, ці акти може тлумачити тільки Суд ЄС, і завдяки такому тлумаченню зміст їх може частково змінюватися. Країна, яка гармонізує своє законодавство із правом ЄС, не в змозі стежити за всіма змінами і вчасно враховувати їх, вносячи зміни до свого законодавства².

Отже, необхідними є особливі та значні зусилля для забезпечення перекладу та врахування рішень Суду ЄС, у процесі гармонізації законодавства. А щоб мати відповідні результати, потрібно чітко і послідовно враховувати під час гармонізації рішення Суду ЄС як у пріоритетних, так і в інших сферах³.

Як зазначають в аналітичній доповіді О. Маркеєва, О. Котелянець та О. Їжак, розпочата полеміка з приводу необхідності реформування кримінального правосуддя та правоохоронних органів довгий час не виходила за рамки політичних гасел, реорганізації окремих органів кримінальної юстиції, декоративних змін у законодавстві, «кампанійщини» по окремих напрямках роботи правоохоронних органів. Усі ці суперечливі перетворення кримінальної юстиції не мали системного характеру і часто переслідували полі-

¹ Яворська І. В. Значення практики суду Європейського Союзу у процесі гармонізації законодавства України з правом ЄС / І. В. Яворська // Наук. вісн. ЛДУВС. – 2010. – № 1. – С. 469.

² Муравйов В. Гармонізація законодавства як феномен Європейської інтеграції / В. Муравйов // Укр. прав. часопис. – 2003. – Вип. 2(7). – С. 3–23; Яворська І. В. Значення практики суду Європейського Союзу у процесі гармонізації законодавства України з правом ЄС / І. В. Яворська // Наук. вісн. ЛДУВС. – 2010. – № 1. – С. 469.

³ Яворська І. В. Значення практики суду Європейського Союзу у процесі гармонізації законодавства України з правом ЄС / І. В. Яворська // Наук. вісн. ЛДУВС. – 2010. – № 1. – С. 469.

тичні цілі, відповідали¹ виключно політичній кон'юнктурі, а не завданням модернізації країни та її євроінтеграційним прагненням. Невдалий досвід прийняття першорядних концептуальних документів щодо реформування кримінальної юстиції та структур, що входять до цієї системи, вже не перший рік привертає увагу експертів Європейської комісії та Ради Європи².

Серед усіх 47 держав-членів Ради Європи можна виокремити три типи назв органів обвинувачення: 1) найменування, яке спрямовує відповідні служби на захист публічних чи державних інтересів: у Румунії — «Ministerul Public». Службовців органу називають «magistrați», а підрозділи — «parchetului»; 2) найменування, яке спрямовує відповідні служби виключно на державне (публічне) обвинувачення: в Угорщині — «ügyészségi» (служба обвинувачення); «ügyészség» (обвинувач); 3) пострадянське найменування органів обвинувачення. Ними є «прокуратура» і «прокурори» у трьох державах колишнього «соціалістичного табору» (Польщі, Словаччині, Болгарії). При цьому у кожній державі свої термінологічні особливості. Так, у Польщі службовців органу прокуратури називають не прокурорами, а «prokurator(ами)». Слід зазначити, що переважна більшість зазначених держав обмежила повноваження своїх служб публічного представництва питаннями кримінального обвинувачення. І залишення цієї назви у державах Західної Європи є даниною історичній традиції. (Водночас перейменування органів прокуратури не є чимось унікальним для європейських держав. Зокрема, у 1993 р. Румунія перетворила прокуратуру у «Ministerul Public»)³.

¹ Український досвід реформування кримінального правосуддя та правоохоронних органів: аналітична доповідь / О. Маркєєва, О. Котелянець, О. Іжак. – К. : НІСД, 2011. – С. 8.

² Там само. – С. 8–9.

³ Банчук О. «Prosecution v. Prokuratura»: європейський досвід найменування органів обвинувачення [Електронний ресурс] / О. Банчук : 17 грудня 2012. – Режим доступу: <http://www.pravo.org.ua/2011-07-05-15-26-55/2011-07-22-11-19-37/1249-prosecution-v-prokuratura-ievropejskiyi-dosvid-naimenuvannia-orhaniv-obvuvnuchennia.html>. – Заголовок з екрана; Банчук О. Прокуратура чи «служба обвинувачення». Або «Как вы яхту назовете...» [Електронний ресурс] / О. Банчук : [19.12.2012, 12:10]. Українська правда. – Режим доступу до газ.: <http://www.pravda.com.ua/columns/2012/12/19/6980014/>.

Світ знає різні підходи до визначення місця прокуратури в системі органів державної влади, зокрема, у складі виконавчої влади (Польща, Румунія та ін.)¹.

Цілком очевидно, що, обговорюючи проблему про місце прокуратури у системі органів державної влади, не можна обійти і не менш важливе питання — про її роль у суспільстві і державному устрої.

До функціональних обов'язків прокуратури Угорщини, Польщі, Румунії належать участь у розробці заходів запобігання злочинам та іншим правопорушенням. Прокуратура Польщі координує діяльність у галузі переслідування злочинів інших державних органів (п. 7 ст. 3)².

У законах про прокуратуру закріплені також такі принципи її організації та діяльності: єдність і централізація (Угорщина, Болгарія), законність (Румунія, Угорщина, Польща і Болгарія), незалежність (Румунія, Угорщина, Польща, Болгарія), пріоритет прав людини (Угорщина, Польща), заборона членства у партіях та участі у політичній діяльності (Польща і Болгарія). Імунітет недоторканності мають прокурори Польщі, Болгарії, Угорщини. Наприклад, прокурори Болгарії можуть бути затримані лише з дозволу Вищої судової ради. Арешт і засудження Генерального прокурора Угорщини можливі лише з дозволу парламенту, а прокурорів, секретарів, слідчих — з дозволу Генерального прокурора (розд. 23)³.

Законодавство Угорщини, Болгарії, Польщі визначає повноваження прокуратури при здійсненні покладених на неї функцій. Законами Угорщини, Польщі встановлено компетенцію (повноваження) Генерального прокурора, Болгарії — Головного прокурора. Права і обов'язки прокурорів, їх статус регламентуються законами про прокуратуру Угорщини, Болгарії, Румунії, Польщі. Наприклад,

¹ Мойсик В. Р. Україна матиме прокуратуру європейського типу / В. Р. Мойсик // Реформування системи правоохоронних органів України та міжнародний досвід трансформації поліції в країнах Центральної та Східної Європи: Матеріали міжнар. «круглого столу» (м. Київ, 14 жовт. 2005 р.) / Нац. ін-т пробл. міжнар. безпеки при Раді нац. безпеки і оборони України; за заг. ред. О. С. Бодрука. – К. : НІПМБ, 2006. – С. 112.

² Мичко М. Про статус прокуратури в європейських державах постсоціалістичного простору [Електронний ресурс] / М. Мичко // Правознавець : електронна бібл-ка юрид. л-ри. – Режим доступу: <http://pravoznavec.com.ua/period/article/561/%CC>. – Заголовок з екрана.

³ Там само.

питанням збереження службової таємниці присвячено кілька норм у законах про прокуратуру Польщі та інших країн Європи. До того ж обов'язок збереження цієї таємниці покладається на прокурорських працівників і після закінчення строку дії укладеного з ними трудового договору. Закон про судоустрій Болгарії детально регулює питання надання відпусток і дисциплінарної відповідальності (гл. 14). Згідно з ним прокурор не може йти у відпустку доти, поки не завершить усі справи, які йому доручено вести (ст. 195)¹.

Прокуратура Румунії (Ministerul Public) представляє спільні інтереси суспільства і захищає правопорядок, а також права і свободи громадян. Прокурори здійснюють свою діяльність відповідно принципам законності, неупередженості та ієрархічного контролю, під адміністративним управлінням Міністерства юстиції. Вони складаються при певних судах. Прокурори можуть видавати ордер на арешт самостійно і зобов'язані звертатися за отриманням санкції суду лише в тому разі, коли бажають продовжити дію ордеру в порівнянні з встановленим 30-денним терміном. Протягом 30 днів попереднього (досудового) затримання судді вправі прийняти постанову про звільнення арештованого підозрюваного тільки в тому випадку, якщо останній оскаржив законність затримання. У ході кримінального розслідування прокурори володіють винятковими повноваженнями видавати ордери на обшуки і прослуховування телефонних переговорів, які не підлягають оскарженню до суду на будь-якій стадії кримінального провадження. У майбутньому планується передача певних повноважень прокурорів слідчим суддям (інститут, запозичений з правової системи Франції). Чинний закон про організацію суддівської справи, як і раніше, наділяє прокурорів повноваженням здійснювати нагляд за установами попереднього (досудового) ув'язнення й тюрмами і забезпечувати дотримання необхідних стандартів виховання і безпеки².

Окрім того, ще у жовтні 1999 р. у м. Тампері (Фінляндія) спеціальна сесія Європейської Ради погодила заходи практичних дій

¹ Мичко М. Про статус прокуратури в європейських державах постсоціалістичного простору [Електронний ресурс] / М. Мичко // Правознавець : електронна бібл-ка юрид. л-ри. – Режим доступу: <http://pravoznavec.com.ua/period/article/561/%CC>. – Заголовок з екрана.

² Gogeanu P. Concise History of Romanian Law. 1981; Ionasco T. Rumania // International Encyclopedia of Comparative Law. Vol. 1. 1971. P.R 25-38.

щодо протидії злочинності, серед яких — координація роботи національних правоохоронних служб через спеціальні установи¹. До фактів, які свідчать про усвідомлення в ЄС проблеми налагодження взаємодії органів кримінальної юстиції у сфері протидії злочинності, належить триваюча в ЄС дискусія щодо можливості створення наднаціональної прокуратури². Євроюст надає підтримку Консультативному форуму генеральних прокурорів і голів прокуратур. Судді і прокурори, що представляють держави-члени в Євроюсті, добре знають національні правові системи і мають достатні повноваження у своїх країнах для того, щоб належно сприяти розв'язанню проблем боротьби з транскордонною злочинністю. Методи, використовувані Євроюстом, дають можливість домагатися бажаного ефекту координації та співпраці в будь-якій окремо взятій і в усіх 27 правових системах держав-членів Європейського Союзу. Це робить Євроюст сильним і ефективним органом боротьби з транскордонною злочинністю і тероризмом³.

Досвід зарубіжних країн також свідчить, що існують різні варіанти вирішення питання про місце прокуратури у державному механізмі. Так, за цією ознакою В. В. Логоша виділяє п'ять груп країн, в яких застосовуються такі основні концепції прокурорської діяльності: 1) країни, де прокуратура діє у складі Міністерства юстиції, хоча при цьому може належати до органів правосуддя і діяти при судах, а прокурори можуть належати до суддівського корпусу (магістратури) (Польща, США, Франція, Бельгія, Нідерланди, Данія, ФРН, Японія); 2) країни, де прокуратура входить до складу судової системи і перебуває при судах або використовується у межах судової влади адміністративною автономією (Албанія, Іспанія, Італія, Ірландія); 3) країни, де прокуратура виділена в самостійну систему адміністративних органів і є підзвітною парламенту або главі держави (Бразилія, Португалія, Словаччина, Угорщина, Фінляндія);

¹ Международное уголовное право: учеб. пособие / РАН. Ин-т гос-ва и права; И. П. Блищенко и др.; под общ. ред. В. Н. Кудрявцева. – М. : Наука, 1999. – С. 6.

² Право Европейского Союза : учебник / С. Ю. Кашкин и др. ; под ред. С. Ю. Кашкина. – М., 2004. – С. 84.

³ Ірїнеєва В. Євроюст у системі кримінально-правового співробітництва Європейського Союзу [Електронний ресурс] / В. Ірїнеєва // Віче. – 2012. – № 10. – Режим доступу: <http://www.viche.info/journal/3124/>. – Заголовок з екрана.

4) країни, де прокуратура існує у вигляді органу, що підзвітний і підконтрольний вищим колегіальним державно-партійним органам країни (В'єтнам, КНР, КНДР, Куба); 5) країни, де прокуратури або її прямого аналогу взагалі немає (Ватикан, Катар, Кувейт, Велика Британія, Ірландія)¹.

Якщо наявність прокурорської влади ніхто не заперечує, то віднесення її до однієї з традиційних гілок влади є проблематичним, і це насамперед пов'язано з тим, що прокурорська влада істотно відрізняється від інших її гілок. Однією з країн, яка не притримується ідеї чіткого розмежування гілок влади, є Румунія².

Щодо інших органів кримінальної юстиції зазначимо про таке. У найменуваннях правоохоронних органів різних країн важко простежити системність, адже такі назви у багатьох випадках є історичними. Причому схожі назви — поліція, гвардія, жандармерія, констеблі, маршали, шерифи — в різних країнах можуть бути асоційовані з різними правоохоронними функціями. Історично правоохоронні органи створювалися двома джерелами влади — суверенами (урядами у сучасній інтерпретації) і місцевими громадами. Звідси походить розподіл сучасних правоохоронних органів на центральні (федеральні, державні) і місцеві (муніципальні).

За етимологією слово «міліція» означає саме муніципальну поліцію, тобто озброєних людей, які власноруч захищають себе і громаду. Таким було бачення цього органу першими теоретиками радянської держави. Проте вже невдовзі слово «міліція» отримало своє сучасне законодавчо визначене трактування як «озброєного органу державної влади». Центральні правоохоронні органи можуть мати військову і цивільну генезу. Перші створювалися як окремі підрозділи збройних сил для підтримки внутрішнього порядку, другі — як спеціальні органи цивільної адміністрації. Правоохоронні системи, що історично склалися в Європі і отримали сучасний вигляд протягом ХІХ–ХХ століть, зараз поширені в більшості країн світу³.

¹ Логоша В. В. Місце прокуратури в системі органів державної влади / В. В. Логоша // Форум права. – 2011. – № 3. – С. 478.

² Там само. – С. 479.

³ Український досвід реформування кримінального правосуддя та правоохоронних органів: аналітична доповідь / О. Маркеева, О. Котелянець, О. Їжак. – К.: НІСД, 2011. – С. 39.

У Болгарії органами кримінальної юстиції є органи загальної компетенції, а також створено спеціалізований орган — Національну службу з боротьби з організованою злочинністю¹. У Польщі до органів кримінальної юстиції належать поліція, прокуратура². До органів кримінальної юстиції Угорщини належать Національне бюро розслідувань, поліція, прикордонна служба, митні органи³. До органів кримінальної юстиції Румунії належать прокуратура, Департамент боротьби з корупцією⁴, поліція тощо.

Досвід функціонування органів кримінальної юстиції Європи свідчить про таке. По-перше, значно меншою є штатна чисельність та загальна кількість органів, що здійснюють протидію злочинності. Щодо України, то вона має найвищу з усіх 47 членів Ради Європи кількість прокурорів — 24,9 на 100 тис. населення⁵. По-друге, в країнах Європи наближені або прирівняні до статусу військово-службовців лише ті підрозділи органів кримінальної юстиції, які здійснюють безпосередній опір злочинцям і мають право застосо-

¹ Шостко О. Ю. Протидія організованій злочинності в європейських країнах : монографія / О. Ю. Шостко. — Х. : Право, 2009. — С. 315–316; Клітченко О. С. Забезпечення внутрішньої безпеки країн у контексті нових загроз і викликів (Болгарія, Румунія, Словаччина та Угорщина) [Електронний ресурс] / О. С. Клітченко // Національний інститут проблем міжнародної безпеки. — Режим доступу: http://www.niisp.gov.ua/vydanna/panorama/issue.php?s=prnb3&issue=2005_2. — Заголовок з екрана.

² Policing Profiles of Participating and Partner States [Електронний ресурс] : Poland // OSCE : Policing OnLine Information System. — Режим доступу: http://polis.osce.org/countries/details?item_id=37. — Заголовок з екрана; Шостко О. Ю. Протидія організованій злочинності в європейських країнах : монографія / О. Ю. Шостко. — Х. : Право, 2009. — С. 316–317.

³ Організована злочинність в Україні та країнах Європи : посібник / за ред. О. М. Джуґи. — К. : Київ. нац. ун-т внутр. справ, 2007. — С. 114; Шостко О. Ю. Протидія організованій злочинності в європейських країнах : монографія / О. Ю. Шостко. — Х. : Право, 2009. — С. 323–324.

⁴ Гурська З. «Рожева мрія» Румунії про Шенген посунулася за горизонт [Електронний ресурс] : [1 лютого 2013, 18:01] / Зінаїда Гурська // Перший Національний : офіц. сайт тв. — Режим доступу: <http://1tv.com.ua/uk/specialnews/2013/02/01/1627>. — Заголовок з екрана.

⁵ Україна перша у Раді Європи за кількістю прокурорів [Електронний ресурс] : [20.09. 2012, 16:55] // iPress.ua : Політика: Новини : офіц. сайт. — Режим доступу: http://ipress.ua/news/ukraine_persha_u_radi_yevropy_za_kilkisty_u_prokuroriv_8273.html. — Заголовок з екрана.

увати зброю і заходи з обмеження прав громадян. Як слушно зазначає з цього приводу В. Карасик, все те, що прямо не пов'язано із забезпеченням громадської безпеки, боротьбою з кримінальною злочинністю і розслідуванням злочинів, повинні здійснювати державні чиновники¹.

Одним із чинників, що перешкоджає гармонізації законодавства України із законодавством ЄС, є відсутність універсальних організаційних механізмів гармонізації відповідних правових систем.

Отже, проблема побудови та функціонування органів кримінальної юстиції України потребує спільних зусиль широкого спектру державних структур усіх гілок влади. Одним із пріоритетів реформування має бути цивільний та демократичний контроль над органами кримінальної юстиції. Зважаючи на те, що європейська інтеграція є державним пріоритетом, реформування органів кримінальної юстиції необхідно здійснювати, враховуючи досвід країн Європи, перш за все, колишнього соціалістичного блоку з центрально-східної Європи, які нині є членами ЄС, зокрема, Польщі, Румунії, Угорщини і Болгарії.

Стаття посвячена некоторым вопросам строения и функционирования органов уголовной юстиции в новых странах-членах ЕС.

The article is devoted some questions of structure and functioning of organs of criminal justice in the new member countries of EU.

Рекомендовано до опублікування на засіданні сектору дослідження проблем міжнародного співробітництва у сфері боротьби зі злочинністю НДІ ВПЗ імені академіка В. В. Стайуса НАПрН України (протокол № 2 від 30 січня 2013 р.).

*Рецензент — доктор юридичних наук, доцент
О. Ю. Шостко.*

---

¹ Карасик В. Замість довгих промов... [Електронний ресурс] / В. Карасик // Дзеркало тижня. – 2010. – 13–19 листоп. (№ 42). – Режим доступу до газ.: <http://www.dt.ua/1000/1050/70776/> – Заголовок з екрана.